BRAVO DRAGI FOTBALIȘTI! AȚI ȘTIUT SĂ NE RĂSPLĂTIȚI ÎNCREDEREA!

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXVII — Nr. 6877 | 4 PAGINI 30 BANI | Luni 15 noiembrie 1971

ROMÂNIA – CEHOSLOVACIA 2-1 (1-0) ÎN CAMPIONATUL EUROPEAN

VICTORIE SPLENDIDĂ, DUPĂ UN MECI DRAMATIC, VALOROS, SPECTACULOS!

ADMIRABIL!

Într-adevăr, admirabil a fost totul ieri după-amiază pe stadionul „23 August"! O zi noroasă la propriu, dar însorită, la figurat, de un joc de fotbal în care învingătorii și învinșii ne-au încălzit în acest mijloc de noiembrie și ne-au făcut să palpităm pînă la fluierul final, așteptat cu sufletul la gură.

Admirabilă este o victorie obținută în fața unor adversari valoroși, așa cum s-au dovedit ieri jucătorii cehoslovaci, la cota cea mai bună a reputației lor! Ei au jucat cu efectivul complet și mai bine decît la Bratislava, în timp ce reprezentativa noastră a avut multe defecțiuni, una chiar de ultimă oră, indisponibilitatea lui Dumitru.

Și cît de gustat este un succes în care vezi că sportivii cărora li s-a acordat încrederea justifică pe deplin mandatul lor și dau culorilor țării tot ceea ce au mai bun în ființa lor! Să constați că toți sînt ca unul, că toți sînt în stare să învingă obstacole puse în cale de adversari și chiar de propriile lor slăbiciuni. **Dăruirea echipei naționale pentru prestigiul sportiv al țării merită nota 10 peste tot,** și dacă de către comentatorii noștri s-au făcut unele departajări, acestea se datoresc datelor seci de joc, înscrise în statistici. Echipa de fotbal a României, lotul reprezentativ în întregime, antrenorii și conducerea federației noastre merită un sincer BRAVO, pe care sîntem siguri că ieri, la ora 16, l-au rostit sute și sute de mii de glasuri de pe întreg cuprinsul țării, de pe stadion, de la televizoare, din fața aparatelor de radio.

Dar publicul nostru, care s-a întrecut pe el însuși într-o permanentă susținere a echipei naționale, chiar atunci cînd două greșeli, mari cît pietrele de moară (ratarea penaltyului și golul primit), ar fi putut să scufunde întregul stadion în oceanul deznădejdii? Internaționalii noștri au beneficiat de un sprijin așa cum și l-au dorit întotdeauna. Au avut un îndemn continuu la victorie, peste așteptări de eficace. Prietenii la nevoie se cunosc și echipa României a avut ieri prieteni în toată suflarea românească.

Organizarea meciului, fără precedent pînă în prezent, ca minuțiozitate și ordine, la care lucrătorii și conducerea I.E.A.B.S. (organism administrativ al C.N.E.F.S.), cît și organele de stat, au avut o contribuție fără reproș, s-a dovedit de asemenea admirabilă.

Această zi de 14 noiembrie 1971 am dori să fie repetată cît mai des posibil, pentru ca acest cuvînt ADMIRABIL să-l rostim la adresa fotbaliștilor și sportivilor noștri cît mai des cu putință.

Aurel NEAGU

ECHIPA ROMÂNIEI, DEȘI HANDICAPATĂ DE RATAREA UNUI PENALTY ȘI DE PRIMIREA UNUI GOL COPILĂRESC, A REUȘIT SĂ ÎNVINGĂ O ECHIPĂ A CEHOSLOVACIEI COMBATIVĂ, PUTERNICĂ, DORNICĂ SĂ SE CALIFICE

Amintirea acestui meci ne va urmări multă vreme. A fost o încleștare homerică între două echipe aflate în zi excelentă. A fost o ciocnire între două forțe mari, între două ambiții paroxistice, între mulți fotbaliști, autori de realizări excepționale. Să spunem mai întîi că jucătorii români au învins o echipă de fier. O echipă căreia nimic din ce înseamnă fotbal de clasă nu-i este străin. Personalități proeminente, tactică de ansamblu foarte lustruită, putere de luptă crîncenă, voință împinsă pînă la disperare. Dar, naționala României a biruit un adversar care merită o asemenea descriere, fiindu-i superioară, din orice incidență am face confruntarea. Pentru toate punctele forte ale cehoslovacilor, tricolorii au avut aproape mereu ceva care le anula, le contracara sau le depășea pe acestea. Au avut oaspeții o dispunere inteligentă în teren, au avansat și s-au repliat aproape de fiecare dată după consemnul fazelor, au atacat și s-au apărat cu tot potențialul, dar băieții noștri au făcut și ei toate aceste lucruri, iar pe deasupra încă ceva în plus. Au avut ei, de pildă, o extremă ca Vesely, periculoasă, derutantă și tenace. Deleanu a știut s-o paralizeze treptat prin imensa lui forță de joc. L-au avut ei pe Dobias, un fundaș care se simțea la început imun la greșeli. Iordănescu l-a făcut să pară la un moment dat un muritor de rînd. Celebra lor linie mediană: Hrdlicka, Kuna, Pollak, prezumtiva stăpînă a terenului dacă ar fi reușit să joace după inima ei, a dispărut multă vreme, datorită avariilor pe care i le-a provocat Anca, Radu Nunweiller, Dembrovschi, sau Lucescu. Tot arsenalul echipei oaspe a fost în mare parte dezamorsat. Fotbaliștii cehoslovaci nu ne-au depășit nici prin capacitate tehnică, nici prin putere de luptă, prin nimic. S-au exprimat ca o mare echipă, dar s-au exprimat mai puțin bine decît ai noștri. În plus, ei n-au avut un Dobrin. Nici Kuna și Pollak la un loc n-au realizat pentru echipa lor cît Dobrin pentru a noastră. Probabil că dintre toți fotbaliștii care au evoluat ieri, 14 noiembrie, în întreaga lume, piteșteanul a fost unul dintre cei mai buni, dacă nu cel mai bun. Dobrin are zile cînd poate fi cel mai bun din lume. Deosebirea dintre el și orice vedetă de talie mondială este doar că asemenea zile sînt mult mai rare la el, decît la alții. Dacă ar vrea, Dobrin ar putea fi mereu unul din cei mai buni jucători din cîți există. Talentul său uriaș, ajutat acum de o stare de fervoare, ne-a dat uneori impresia că cei ce i se împotriveau în fața porții lui Viktor erau niște oameni înfundați în pămînt pînă la glesne.

Situația în clasament a celor două echipe le-a determinat deopotrivă să atace și să se apere, să aspire spre un joc total. Astfel s-a ajuns la acea atitudine reciproc deschisă, la o circulație de balon și de jucători extrem de rapidă, la asediul alternativ al celor două porți, la faze în care subtilitatea se împletea cu vehemența și cu dăruirea integrală.

În primul sfert de ceas, fotbaliștii

Romulus BALABAN

(Continuare în pag. a 3-a)

Stadion „23 August"; timp înnorat, rece; **teren** alunecos; **spectatori** — aproximativ 70 000. **Au marcat: DEMBROVSCHI** (min. 26) și **DOBRIN** (min. 52), respectiv **CAPKOVIC** (min. 51). **Raportul șuturilor la poartă:** 12—11 (pe spațiul porții: 4—3). **Raportul cornerelor:** 4—2.

ROMÂNIA: Răducanu 6 — Sătmăreanu 8, Lupescu 9+, Dinu 9, Deleanu 10, Anca 9, Nunweiller VI 9+, Lucescu 8, Dembrovschi 8 (min. 72 Domide), Dobrin 10, Iordănescu 9.

CEHOSLOVACIA: Viktor — Dobias, Hrivnak, Hagara, Taborski, Polak, Kuna, Hrdlicka, B. Vesely (min. 71 Nehoda), Stratil, Capkovic.

A arbitrat bine MILIVOJE GUGULOVIC, ajutat la linie de **Josef Stremecki și Marjan Raus** (toți din Iugoslavia).

Golul care a hotărît succesul

Lucescu a centrat impecabil, Dobrin (9) a plonjat și a reluat cu capul balonul în plasa porții lui Viktor.

Taborski este la pămînt, consternat, Viktor pare că încă nu și-a dat seama ce s-a întîmplat, iar Dobrin, scăpat din îmbrățișările colegilor săi Dinu, Dembrovschi și Deleanu, se ține cu mîna de cap..

Fotografii de Dragoș NEAGU și Vasile BAGEAC

Un antrenor fericit, Angelo Niculescu, și autorul golului victoriei de ieri, Dobrin, primesc felicitările președintelui federației, Mircea Angelescu

ISTORICUL UNEI PARTIDE DE NEUITAT

Acest meci de un extraordinar dramatism, pe care nu-l vom putea uita — pentru că nu se poate uita ce-am trăit fiecare din noi în cele 90 de minute! — a început așa cum nu doream. Fotbaliștii cehoslovaci — care au abordat meciul la un scor de calificare pentru ei — debutează mai decontractați decît jucătorii noștri și își creează în minutul 5 o mare ocazie de gol: Stratil ajunge în careu, este pe punctul de a șuta dintr-o situație foarte favorabilă, dar Deleanu... răsare „în coasta" atacantului advers și-i scoate mingea din picior cu prețul unui impecabil șpagat! Nici jucătorii și nici tribunele nu apucaseră să se încălzească și primejdia ne trecuse ca glonțul pe la ureche...

Minutele se scurg și ascendentul oaspeților — mai metodici, mai calmi — nu poate fi zdruncinat. Kuna primește avertisment în minutul 13. Dobrin izbutește în același minut prima „răsucire" a adversarilor săi direcți, îl deschide subtil pe aripă pe Iordănescu, dar acesta din urmă este tot atît de surprins ca și apărătorii cehoslovaci de manevra lui Dobrin și reacționează tardiv. „Controlul" jocului de către oaspeți se încheie în minutul 18, cînd, dintr-o fază bine lucrată pe partea lui Sătmăreanu, mingea ajunge la Vesely, dar lovitura de cap a acestuia ocolește poarta. Urmează două minute — 19 și 20 — în care Lucescu și Dobrin (de două ori) amenință poarta lui Viktor.

Abia în aceste momente ofensiva fotbaliștilor români reușește să se închege. În minutul 22 al jocului asistăm la PRIMUL MOMENT PSIHOLOGIC AL PARTIDEI: **Iordănescu driblează succesiv trei adversari și este trîntit în careu în clipa șutului. Penalty. Execută Lucescu și Viktor apără!!!**

Va însemna, oare, ratarea căpitanului tricolorilor ratarea calificării? Îndoiala plutește ca o pasăre neagră peste întreg stadionul, se cuibărește în inimile spectatorilor, dar este respinsă — bărbătește — de fotbaliștii noștri care reiau totul de la capăt.

Și golul refuzat de soartă, cade 4 minute mai tîrziu, CREAREA lui fiind opera acestui **ucenic** — iertați

Marius POPESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

Deleanu îl consolează pe nefericitul Răducanu după gafa din minutul 51, în urma căreia adversarii au egalat

„ECHIPA ROMÂNIEI A MERITAT SĂ CÎȘTIGE"

ne-a declarat dl. G. WIEDERKEHR, președintele U.E.F.A.

După cum se știe, **dl. Gustav Wiederkehr,** președintele Uniunii Europene de Fotbal Asociație, s-a aflat ieri în tribunele stadionului „23 August", unde a asistat la meciul România — Cehoslovacia în calitate de observator al forului european de fotbal. Cu această ocazie, l-am rugat pe distinsul nostru oaspete să ne acorde un scurt interviu pe marginea jocului respectiv.

— Ce impresie v-a lăsat meciul pe care l-ați urmărit?

— Datorită mizei importante pe care a avut-o, prima parte a întîlnirii s-a caracterizat mai mult prin luptă. După pauză, din punct de vedere tehnic și spectacular, jocul merită apreciat ca foarte bun. În ciuda importanței sale, a fost un joc curat și nu am de reproșat nimic nici gazdelor și nici oaspeților.

— Ce părere aveți despre echipa României?

— Reprezentativa României a meritat să cîștige și din acest punct de vedere nu există nici un dubiu. Dacă se va pregăti și se va strădui să presteze pe mai departe un fotbal ca cel de după pauză, echipa dv. va fi, într-adevăr, redutabilă în competițiile internaționale.

— Cum apreciați arbitrajul?

— Arbitrul meciului, iugoslavul GUGULOVIC, e un om foarte competent, care-și creează o personalitate în teren. El a ales un drum propriu în rezolvarea problemelor ivite. În general, arbitrajul de la acest meci îl apreciez ca bun.

Al. C.

ECHIPA IUGOSLAVIEI — ÎNVINGĂTOARE ÎN CEA DE A XII-a EDIȚIE A „TROFEULUI CARPAȚI" LA HANDBAL MASCULIN

- **Ultimele două partide, două „remize": România — Iugoslavia 17—17, Ungaria — R. F. a Germaniei 19—19!**
- **G. Kicsid — declarat cel mai bun jucător al turneului**

GALAȚI, 14 (prin telefon). Aseară a luat sfîrșit în eleganta Sală a sporturilor din Galați cea de a XII-a ediție a prestigioasei competiții internaționale de handbal masculin — „TROFEUL CARPAȚI". Și de această dată, entuziaștii spectatori gălățeni au avut ocazia să asiste la meciuri aprige, la partide interesante care, uneori, au scos în evidență frumusețea de necontestat a handbalului. Locul I în această întrecere a revenit selecționatei Iugoslaviei (medalie de bronz la C.M.) care, pe parcursul celor 5 partide, s-a dovedit mai constantă, mai bine pregătită atît pentru o ofensivă susținută, cît și pentru un atac hotărît. Echipa României, aflată la începutul pregătirilor sale pentru Jocurile Olimpice, remaniată în bună parte (din această cauză lipsită de omogenitate), a ocupat locul II fără a cunoaște înfrîngerea. În ultimele două meciuri, ea a „remizat" cu puternicele formații ale Ungariei și Iugoslaviei.

Iată acum un scurt film al partidelor din ultima zi:

ROMÂNIA A — IUGOSLAVIA 17—17 (10—9). Înaintea începerii partidei, maestrului emerit al sportului Gheorghe Gruia i-a fost oferită o miniatură a coloanei brîncușiene cu ocazia celui de al 100-lea meci jucat în reprezentativa României. Întîlnirea a debutat sub semnul dominării manifestate de formația noastră. Handbaliștii români joacă atent în apărare, reușind să anihileze majoritatea atacurilor iugoslavilor. Mai slab se dovedește însă atacul din cauza precarei conlucrări dintre jucătorii de pe linia de 9 m și cei de pe semicerc.

Echipa României conduce cu 2—0, 4—2, 6—3 și 7—4. Lucrurile par să decurgă bine. Este însă numai o aparență, deoarece spre finalul reprizei oaspeții forțează. Prin cunoscutele atacuri lungi, dar purtate în viteză, ei macină forța echipei noastre, îi obligă pe jucătorii români să facă îndelungi eforturi în apărare. Momentul șutului la poartă este minuțios pregătit și golurile încep să cadă unul după altul. La sfîrșitul primei reprize, un singur gol mai are avans echipa noastră în disputa cu redutabila formație a Iugoslaviei (10—9).

Partea a doua a meciului începe cu un gol marcat spectaculos de Gruia (care urcă scorul la 11—9), dar continuă cu un „festival Horvath". Handbalistul iugoslav marchează, între minutele 33 și 36, trei goluri pentru echipa sa, aducîndu-i, pe rînd, egalarea și conducerea. Este momentul în care aspectul meciului se schimbă. Cei care au inițiativa sînt jucătorii iugoslavi, iar handbaliștii români trec în postura de urmăritori. Poate că și aruncarea de la 7 m ratată de Birtalan un minut mai tîrziu pune plumb în picioarele băieților noștri. Cert este că „plavii" își măresc avansul prin Pokrajac (13—11) și vor continua să conducă cu două goluri avans (14—12, 16—14) pînă în min. 53. Din acest moment, handbaliștii români înregistrează un reviriment.

Gh. Gruia — și în această competiție principalul realizator al echipei României (în care a jucat de 100 de ori) — șutînd și marcînd în meciul cu Ungaria

Bota și Gruia înscriu și scorul este 16—16. În min. 56 emoțiile sporesc (împreună cu speranțele) în tribune: Birtalan înscrie aducînd — după 20 de minute — din nou conducerea pentru echipa României: 17—16. Scurtă durată are însă această speranță, pentru că în min. 57 Lavrinici egalează situația: 17—17. Ultimele trei minute ale partidei sînt dramatice. Popovici îl faultează (foarte dur) pe Gruia și este eliminat pentru două minute. Sîntem în superioritate numerică, dar vai!, nu reușim decît o pasă la... adversar, contraatac iugoslav, Penu apără, însă Samungi faultează și arbitrii acordă 7 m! Oare vom pierde meciul pe care speram să-l cîștigăm? Nu! Penu apără. De cîteva minute se joacă „om la om" pe tot terenul și este un veritabil infern. Nu se mai poate face însă nimic nici de o parte nici de cealaltă pentru că nervii tuturor sînt încordați la maximum, pentru că secundele se scurg implacabil... Fluierul final vine ca o descătușare. Iugoslavii au cîștigat — datorită acestui egal — competiția și, lucizi fiind, trebuie să recunoaștem că au meritat-o. Ei au avut la dispoziție mai mulți oameni care să tragă la poartă cu succes, un sistem defensiv mai bun.

Au marcat: **Bota 2, Gruia 7, Birtalan 4, Voinea 2, Cosma 1, Samungi 1** — pentru România, **Miskovici 3, Lavrinici 3, Milkovici 1, Pribanici 1,**

Cronici transmise de C. ANTONESCU și T. SIRIOPOL

(Continuare în pag. a 4-a)

REZULTATELE ULTIMEI ZILE

Spania — Franța 23—17 (11—9)
Norvegia — România B 20—12 (12—3)
R.F. a Germaniei — Ungaria 19—19 (10—12)
România A — Iugoslavia 17—17 (10—9)

CLASAMENTE FINALE

GRUPA I — LOCURILE 1—4

1. IUGOSLAVIA	3	2	1	0	59-48	5
2. România A	3	1	2	0	55-51	4
3. Ungaria	3	0	2	1	53-62	2
4. R.F. a Germaniei	3	0	1	2	50-56	1

GRUPA A II-A — LOCURILE 5—8

5. Norvegia	3	2	0	1	48-52	4
6. România B	3	2	0	1	[illegible]-52	4
7. Spania	3	1	0	2	54-54	2
8. Franța	3	0	0	3	43-63	0

POLOIȘTII DINAMOVIȘTI AU CÎȘTIGAT AL 15-lea TITLU DE CAMPIONI

Poloiștii de la Dinamo au terminat neînvinși și în această ediție a campionatului național, care le aduce cel de al 15-lea titlu consecutiv. Iată-i prinși în imagine de fotoreporterul nostru Dragoș Neagu pe învingători, împreună cu antrenorul lor Carol Corcec, cu cîteva clipe înaintea festivității de premiere. Citiți amănunte la rubrică în pag. a II-a.

CIRCUITUL AUTOMOBILISTIC DE VITEZĂ DE LA BRĂILA — O MARE REUȘITĂ

H. GRAEF — D. NOVAC — E. IONESCU CRISTEA — N. VIOREL, CÎȘTIGĂTORII „CUPEI SPORTUL"

BRĂILA, 14 (prin telefon, de la trimisul nostru). Brăila, oraș cu vechi tradiții sportive, a făcut cunoștință cu automobilismul printr-un circuit de viteză care poate fi calificat ca o deplină reușită. Un traseu foarte bine ales, organizarea care pînă la cele mai mici detalii s-a dovedit excelentă, o întrecere animată între 30 de automobiliști veniți din cinci orașe (București, Brașov, Iași, Galați și Brăila) a făcut ca această competiție de viteză să se bucure de condiții optime de desfășurare. Vremea a fost — într-un fel — de partea organizatorilor și automobiliștilor, traseul udat de o ploaie rece de toamnă în cursul nopții uscîndu-se în timpul recunoașterii și al antrenamentelor. Doar cei 10 000 de spectatori care

Gheorghe EPURAN

(Continuare în pag. a 2-a)

801